723/05

Den 27. april 2005 blev i sag nr. 65.176:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har en bilforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har i skrivelse af 20/11 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"Vi modtager henvendelse fra modpartens forsikringsselskab, idet modparten har anmeldt uheld sket den 19. august 2003, hvor vores forsikringstager skulle have skiftet vognbane og derved ramt modpartens bil. Begge parter skulle svinge til højre ad samme vej.

Vores forsikringstager indsender anmeldelse, hvoraf det fremgår, at U.K. var fører af bilen. U.K. skulle svinge til højre og kørte helt inde i højre vognbane. Idet hun svinger til højre ud på R.vej kører hun ned i en dyb ujævnhed i vejen, hvilket gør, at hun ser sig over højre skulder. Hun fortsætter og bliver påkørt af modparten, hvorved hun drejer lidt mod højre ind i buslommen. Modparten har ikke holdt sin vognbane.

Efterfølgende er der indkommet yderligere kommentarer fra både modparten og U.K., men desværre bragte disse yderligere kommentarer ikke bevis for nogen af parternes forklaringer.

Som følge deraf har vi været nødsaget til at anerkende, at ansvaret for uheldet blev ligedelt parterne imellem. Vi finder ikke, at vores forsikringstager har kunnet løfte bevisbyrden for, at modparten havde skiftet vognbane og derved ramt vores forsikringstagers bil."

Eneste vidne til sammenstødet er modpartens 12-årige søn, der var med i bilen på ulykkestidspunktet.

Klageren har i sin klageskrivelse af 19/10 2004 til nævnet anført:

"Det var nærmest underforstået, at skaden på modpartens bil, skulle deles ligeligt, før skyldfordelingen var fastlagt. Ligesom forsikringspræmien også på daværende tidspunkt skulle hæves med det samme.

Der var heller ikke taget stilling til, om vi ville betale af egen lomme, så forsikringen ikke steg, såfremt vi skulle dele. Denne fremgangsmåde er vi utilfredse med.

Vi har hele tiden følt, at det bare gik ud på, at få fordelt skyld, så begge selskaber slap billigst, dvs., at de respektive præmier også steg. Vi er elitebilister i vores selskab.

…

Skyldfordelingen endte med en ligedeling. Vi er ikke tilfredse med denne afgørelse. Afgørelsen tager ikke hensyn til, at det var mig, der blev tvunget ind bag bussen, så jeg ikke kunne komme videre i min kørebane, hvorimod modparten kunne køre frem.

Påkørslen sker i et T-kryds i myldretid. Vi er 2 biler, der skal svinge til højre. Modparten hævder, at jeg kørte ind i hendes bane. Jeg siger derimod, at jeg var langt inde i min egen bane, for jeg kørte over noget, jeg i første omgang tænkte, var en afløbsrist i vejsiden. Det viste sig at være et rimeligt stort hul i kørebanen, der hvor alle andre biler kørte. Jeg blev lidt forskrækket, så jeg vendte mig om for at se, om jeg havde ramt noget, det havde jeg ikke, kunne jeg hurtigt konstatere.

Da jeg sagde dette til modparten, mente hun, at det var argument for, at jeg kom inde i hendes bane. I trafikken skal man kunne se sig tilbage, uden at køre ind i andre. Det er faktisk lovpligtigt. Jeg bruger altid at se mig bagud, jeg holder mig ikke kun til sidespejlene.

Min svingbane går uden om bussens holdeplads, så jeg skulle kunne køre udenom den uden problemer og især, hvis jeg havde været inde i modpartens bane; men jeg blev altså tvunget ind bag bussen, så min fremkørsel var lukket indtil bussen fik plads til at køre ud. Så kunne jeg forsigtig liste ud i kørebanen efter den.
Hverken jeg eller modparten var til egentlig gene for de andre trafikanter, ergo kunne jeg ikke være ude i hendes bane, når hun bare kunne køre frem."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at kritisere, at selskabet på baggrund af modstridende forklaringer har valgt at ligedele ansvaret. Selskabet burde imidlertid have givet klageren mulighed for selv at betale skaden. Selskabet må derfor nu give klageren mulighed for at betale denne og undgå præmiestigning.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson